

ministeren strax havde foranlediget, at den enten Ministeriet selv eller den specielle militære Myndighed i Aalborg havde indbragt disse saakaldte Urigtigheder. Dette havde ikke forhindret Ministeren i fremdeles at følge Sagen med Omrøjsomhed og heller ikke i at give en saaledet Fremstilling af den, naar den var til Ende, men dertimod havde det forhindret, at den har dannet sig en Mening, som har været Krigsministeriet imod i denne Sag. Det er ikke for mig at rette en Behreidelse imod Krigsministeriet i dette saarlige Tilfælde, men for at anføre, hvad jeg mener, at der kan være saarlige og nyttige ved lignende Leiligheder, der kunde frembyde sig i Fremtiden, at jeg har tilladt mig de Bemærkninger, som jeg har fremsat i den 17de og 18de April 1848.

Krigsministeren. Jeg tror dog, at det er det Medlem, her, som stiller det Forlangende til Krigsministeren, som ikke er fuldt berettiget eller fuldt begrundet, idet det maa være magt paaliggende for Krigsministeren, ikke at bringe enkelte saarlige Data, der fremkomme i Presen, i en Sag, af en Natur, som denne, for ham har fuldstændige Oplysninger om, hvorledes det hele Forhold hænger sammen. Der var afstedt de vedkommende Gællinger og Oplysninger, og inden disse vare komne tilstede, vilde man jo ikke forekomme det mig fra Krigsministeriets Side, eller gjennem Bataillonens med nogen Nytte have kunnet indbringe Udtalesen i Presen, man vilde snarere være bleven drungen ind i en Polemik i Landene, hvad der vistnok ikke vilde være heldigt. Det er muligt, at naar der noget tidligere var kommet en fuldstændig Fremstilling af de virkelige Forhold, saaledes som de foreligger her efter de Oplysninger, der ere meddelte Udvalget, vilde dette have bidraget til at stille Sagen i et rigtigere Lys for det store Publikum, men det var ikke muligt at komme med denne Fremstilling, før Spørgsmaalet var bleven stillet her i Thinget, og fra dette Dieblit af sandt jeg mig forpligtet til at overgive alle de Oplysninger, jeg havde til Thingets Raadighed og ikke at træffe videre Foranstaltninger, forinden jeg havde erfaret, hvorledes det hele Thing vilde stille sig til denne Sag. Man kan have forskjellige Meninger om hvilken

Fremgangsmaade der er den rette, men jeg tror at Skyld og Urigtighed overfor Læderet Medlemmerne at indtale, at det har været Gjenstand for meget mere Overveelse, hvilken Vej man skulde vælge, og man da er kommen til det Resultat at gaa den Vej, som jeg her har antydet, jo hurtig og sikkert som muligt.

B. Solm. Den høitagtede Krigsminister har vistnok noget misforstaaet det ærede Medlem for Røjenshavns 5te Valgkreds (Bille), idet jeg ikke tror, at det ærede Medlem ogsaa for sig vilde rette nogen Behreidelse imod den høitagtede Minister, da jeg opfattede det ærede Medlem, mente ihjvort, at hvis vedkommende militære Myndighed tidligere havde givet dem lignende Fremstilling af Sagen som den, der senere er bleven givet, vilde dette have givet Anledning til, at Sagen ikke havde indtaget den Stilling, som den har indtaget, saaledes opfattede jeg det ærede Medlem og jeg tror derfor, at den høitagtede Minister noget misforstod hans Udtaleser. I Simulantfaget maa det i dette Tilfælde have været uanfæktigt at behandle saaledes, men jeg er fuldstændigt enig med det ærede Medlem, der, at det, at den Rigsbestyrelse indtil enhver Tid næsten søger at holde Sagen hemmelig og er meget uheldig, og jeg skulde derfor i Forening med det ærede Medlem rette den Anmodning til den høitagtede Krigsminister, at den kunde blive mere almindeligt i de militæres Klaser, at de gif noget mere saabenbarlig tilværelse. Det vilde endres, at først henimod Efteraaret gav Overlegen den Fremstilling af Sagen, og havde denne Fremstilling været givet tidligere, vilde Sagen maafe være kommen i en anden Øng.

Formanden. Folkethingets Formanden for Frederiksberg Amts 5te Valgkreds har Ordet.

B. Christen. Jeg foreslår Ordet, idet jeg kan henholde mig til, hvad den ærede sidste Taler utvære.

Da ikke flere ønskede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved der blev afstemt, at Thinget